

ה"ת 2746/12/17 - א ק נגד מדינת ישראל - מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש

בית משפט השלום בחדרה

ה"ת 2746-12-17 ק נ' מדינת ישראל ואח'

בפני	כבוד השופט משה גינות
המבקש	א ק
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל - מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש

החלטה

1. בפני בקשה להשבת תפוס - אקדח אשר נתפס במסגרת תיק פלא 5393-16.
 2. בבקשה נטען ע"י הסגור, כי המבקש משרת שנים רבות במשטרת חדרה והוא בעליו של אקדח מסוג "גלוק" וכי הוא מחזיק בו ברישיון.
 3. לדבריו, האקדח נתפס ביום 29 לנוב' 2016, יחד עם הרישיון להחזקתו. מהיום בו נתפס האקדח, לא הוגש כנגד המבקש כתב אישום וזאת חרף תלונה אשר הוגשה על ידי גרושתו של המבקש ובן זוגה.
 4. עוד נטען בבקשה, כי כל כוונת המתלוננת ובן זוגה, היתה לפגוע במבקש, בתפקודו ובעבודתו. בנסיבות אלה מחזיקה המשיבה בתפוס שלא כדין וללא סמכות.
 5. עוד טען ב"כ המבקש כי המבקש משרת כשוטר מן המניין בתחנת משטרת חדרה. כלי הנשק משמש אותו בעבודה וכן כאמצעי להגנה עצמית, כי למעשה התפוס אינו מוגדר כמוצג בתיק.
 6. ב"כ המבקש הדגיש את האמור בסעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי, מעצר וחיפוש, הקובע כי על המשטרה להחזיר את התפוס תוך 6 חודשים מיום בו נתפס או מיום שהגיע לידיה.
- בעניינו לא הוגשה כל בקשה על ידי המשטרה להאריך את התקופה שנקבעה, כך שלמעשה מיום 29/5/2017 מוחזק הנשק שלא כדין ומן הראוי להורות על החזרתו למבקש.

7. בתגובה אשר הוגשה ע"י המחלקה לחקירות שוטרים (להלן: "המשיבה") נטען כי נשקו של המבקש אכן נתפס ביום 29/11/2016 במסגרת תיק מח"ש אשר נפתח כנגד המבקש, בחשד שאיים במספר הזדמנויות על בת-זוגתו לשעבר ובן זוגה הנוכחי.

נוכח הסיכון שבהשארת כלי הנשק בידי המבקש, נתפס כלי הנשק. תפיסת כלי הנשק נעשתה כדין לאור הוראות סעיף 32 לפקודת סדר-הדין הפלילי (מעצר וחיפוש, נוסח חדש) התשכ"ט-1969.

המשיבה ציינה כי בקשתו של המבקש הוגשה בשנית, לאחר שהמבקש הגיש בקשה דומה ביום 7/12/16 ואשר נדונה בה"ת 13847-12-16.

בתאריך 2 לינואר 2017 דחה בית המשפט את הבקשה ועל החלטה זו הוגשה בקשת ערר (ע"ח 9931-01-17), אולם המבקש משך את הבקשה. לכן, לנוכח החלטת בית המשפט ומשיכת הערעור על ידי המבקש, אין מקום לדון בבקשה מחדש.

בנוסף נטען ע"י המשיבה, כי ביום 16/1/2017 התקבלה החלטה שבכפוף לשימוע, יוגש כתב אישום כנגד המבקש.

בעקבות השימוע שנערך למבקש, הוחלט כי יערך תסקיר מטעם שרות המבחן אשר יתייחס לשאלת העמדתו לדין של המבקש ולהשפעת ההליך הפלילי על עתידו ועל עתיד הקשר בין המעורבים.

ביום 10 אוג' 2017 התקבל תסקיר שרות מבחן, וממנו עולה כי המבקש הביע נכונות להשתלבות בטיפול ממוקד בתחום האלימות הזוגית ומכיר בכך שפעל באופן אימפולסיבי. מאידך, נקבע בתסקיר כי המבקש התקשה לשאת באחריות מלאה באשר להתנהלותו באירועים. בשל כך המליץ שרות המבחן על טיפול במשך שנה ובתום תקופת הטיפול יוגש תסקיר מסכם, עם המלצה מגובשת בעניינו.

נוכח קביעת התסקיר ולאחר שקילת נתונים נוספים, הוחלט לאמץ את עמדת שרות המבחן ולבחון את ההחלטה להגיש כנגד המבקש כתב אישום, לאחר סיום ההליך הטיפולי וקבלת תסקיר משלים.

לעניין הבקשה להחזרת הנשק, טען ב"כ המשיבה, כיום הבקשה בסמכות סגן מפקד המחוז אשר בו משרת המבקש למשיבה, כך נטען, אין כל התנגדות להעברת מלוא חומר החקירה לידי הסממ"ז על מנת שתינתן החלטה בעניין הנשק.

עוד טענה ב"כ המשיבה כי נשקו האישי של המבקש הינו נשק אשר המשיבה פעלה לגביו על פי הוראות הדין, בהיות המבקש חשוד בעבירת אלמ"ב קמה חובה לדרוש ממנו להפקיד את נשקו.

המשיבה הדגישה כי על המבקש לפנות לקצין המוסמך לענייני רישוי נשק במשטרת ישראל.

בנוסף הדגישה ב"כ המשיבה כי המבקש אינו שוטר מאויים, לפיכך נתבקשתי לדחות את הבקשה.

8. ראוי לציין כי תפיסת כלי הנשק של המבקש נעשתה כדין ובהתאם להוראות סעיף 32 לפקודה ולהוראות הנוהל המשטרתי בעבירות אלימות במשפחה מס' 300.13.226 "הטיפול המשטרתי בעבירות אלמ"ב".
9. סעיף 42(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות, אכיפה - מעצרים), קובע כי על הקצין המחליט על שיחרורו של חשוד ללא דרישה להפקדת כלי הנשק אשר ברשותו, לפרט את נימוקיו בכתב; וסעיף 32, קובע כי במקרים בהם יש לשוטר יסוד להניח כי היה שימוש בנשק או כי יש חשש שיעשה בו שימוש, יתפוס השוטר את הנשק על פי הסמכויות המוקנות לו בחוק.
10. אין מחלוקת, כי תפיסת כלי הנשק של המבקש נעשתה בהתאם להוראות החוק והנוהל המשטרתי וכי המלצת המשיבה שלא להחזיר את כלי הנשק בשלב הזה, נכונה היא.
11. עם זאת, המשיבה בטיעוניה לא פסלה את האפשרות הנתונה בידי המבקש לפנות לסגן מפקד המחוז בו משרת המבקש, להעביר לידי את מלוא חומר החקירה, וזה מוסמך להחליט בעניין הנשק, עוד בטרם תתקבל החלטה בתיק לגופו של עניין.
12. מכל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ו' טבת תשע"ח, 24 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.